

DE FAKKEL

'Ik ben maar vast begonnen,' zei de volwassen vrouw tegenover mij, terwijl zij mij met betraand gezicht aankeek. Ik kwam de kamer binnen met de door haar gevraagde kop thee in mijn hand. Beiden moesten we even lachen. Het geeft wel goed weer hoe volwassenen denken dat therapie 'beoefend' dient te worden. Ze komen doorgaans rustig binnen, geven mij beleefd een hand, gaan zitten en binnen enkele minuten komen de verhalen en emoties los, die hun oorsprong (vaak) in het verleden hebben.

Nadat ik vijf jaar lang hypnotherapeut voor volwassenen was geweest, begon ik mij af te vragen of ik niet beter getraumatiseerde kinderen kon gaan helpen in plaats van te wachten totdat zij volwassen waren geworden. Ik onderzocht de mogelijkheden die er voor kinderen waren, maar stuitte op een geweldig probleem. De wachtlijsten in het reguliere circuit voor kinderen die psychische hulp nodig hebben, waren erg lang.

Dat moet anders, meende ik. In mijn ogen hebben kinderen recht op snelle, adequate hulp. Daarom ontwikkelde ik in 1996 de Integratieve Kindertherapie en (als logisch vervolg, in 1998) de opleiding tot Integratieve Kindertherapeut aan de Nederlandse Academie voor Psychotherapie. Deze therapie behelst vraaggestuurde, kortdurende hulp voor kinderen. Met mijn kennis uit de hypnotherapie kan ik iemand razendsnel naar zijn 'binnenwereld' begeleiden. Dat is erg handig, omdat we uit onderzoek weten dat de psychische verandering zich in

de cliënt afspeelt. De relatie met de therapeut is ondersteunend, de technieken van de therapeut zijn handig, maar maken bij elkaar maar vijftien procent uit van het succes van de therapie. De werkelijke 'genezer' is het kind zelf, dat, met hulp van de therapeut, zijn eigen succes maakt.

Het uitgangspunt van de Integratieve Kindertherapie is: kinderen zijn hun eigen deskundige. Ze kennen hun probleem, weten hoe zij het moeten oplossen en kiezen daarbij ook de juiste middelen. En dat alles bewust of onbewust. Ik heb slechts de taak om het zelfhelend vermogen 'aan te zwengelen', waarna het kind de rest doet. Kinderen hebben gemiddeld één tot vijftien sessies nodig om hun eigen geluk te realiseren. Wat een verschil met de, soms jarenlange, therapieën die in het reguliere circuit aan kinderen worden aangeboden.

Ik kan aardig lesgeven, maar de echte docenten blijven de kinderen. Neem nou Melissa, die verwoordde hoe een kindertherapeut moet zijn: 'Je bent niet groot en je bent niet klein.' Dat vind ik mooi gezegd. Maar het grootste compliment kreeg ik van de 8-jarige Lila, die mij vertelde: 'Jij bent de moeder van Pippi Langkous.'

Inspiratiebron voor mij bij het ontwikkelen van de Integratieve Kindertherapie was Janusz Korczak, arts en pedagoog uit Warschau. Elke keer als ik denk: het gaat mij nooit lukken om dit kind te geven wat het nodig heeft, denk ik aan Janusz Korczak en zijn opoffering

voor de kinderen die hij begeleidde. Ik geef daarom graag de fakkel door aan Theo Cappon, voorzitter van de Janusz Korczak Stichting, die boeiend kan vertellen over het leven en de dood van deze bijzondere mensch.

Tekst: Charlotte Visch
www.childconsult.nl

foto: Kaymond van der Kraak

Een fakkel geeft licht. Een fakkel verlicht wat eerder niet zichtbaar was. Een fakkel kun je doorgeven. En dat is de bedoeling van deze 'fakkel'. Elke Kinderwiz-Fakkel zal inspireren, enthousiasmeren en stimuleren om nieuwe mogelijkheden aan te reiken die kinderen gelukkig kunnen maken.